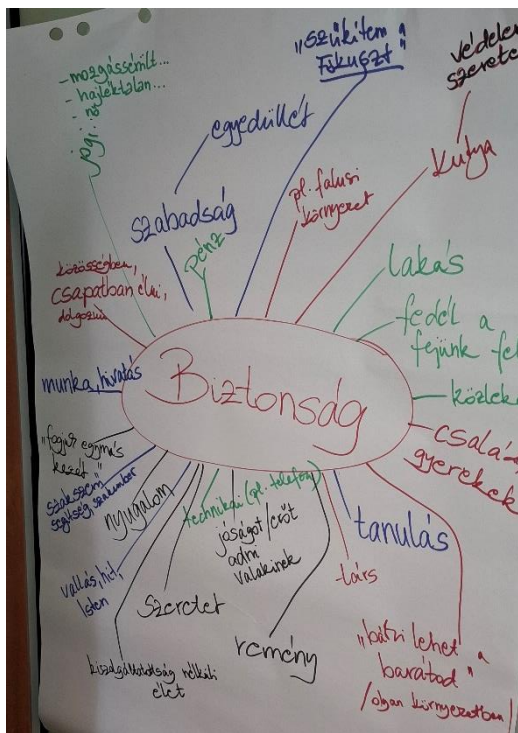

Az Aszódi utcai éjjeli menedékhelyen először három önkéntes kolléga részvételével szerveztük meg a „Beszélő képek” csoportot. Szerettük volna megismerni a módszert, amit összesen négy foglalkozás keretében adtam át. Egyikőjük mellém is társult, hogy a lakókkal végzett csoportokat is megtarthassuk. Neki már több évtizedes gyakorlata van foglalkozások és csapatépítő játékok megtartásában. Ezenkívül mesemondó tehetségét is tudta kamatoztatni a projektben.

Zenével, kávéval és finom szendvicsekkel vártuk őket. Volt, akit épp előtte bántalmazott verbálisan a párja, így neki nagy megnyugvást jelentett, hogy nők között lehet, ahol szabad sírni és megoszthatja problémáit, mert senki nem ítéli el őt.

Csoportvezető társammal kíváncsian vártuk, milyen képek születnek. Sajnos az egyik ügyfélnek olyan egészségügyi problémája támadt, ami miatt vele

egyenileg folytatjuk. Merthogy emiatt nem akart kiszállni, mindenképp szeretné a fényképeket elkészíteni. Másikuk pedig külföldre költözött, így tőle meg kellett válnunk, pedig érdekes lett volna látni a fotóit, ő ugyanis önként vállalta a hajléktalan létet, hogy párjával együtt lehessen.

Így a második találkozóra már csak két lakó jött el. Őket frissen a kertből szedett rózsával, habos kávéval, édességgel és zenével vártuk. Csoportvezető társam elmesélte a Három kismalac meséjét, amit utána egy beszélgetés keretében kielemeztünk. Arról kérdeztük őket, ki lehet a mesében szereplő farkas, van-e az ő életükben is ilyen személy? Illetve vajon mi lehetne a legjobb alap az életünk házához? Mire alapozhatjuk meg biztosan a saját életünket? Ehhez egy játékot is választottunk: papírkockákból és kavicsokból kellett házat építeni. Szép alkotások születtek, halastóval, kerttel és járdákkal, valamint gyermekkori emlékeket is felhozott a feladat.

Ezután közösen megnéztük a fotókat, mi is megmutattuk a résztvevőknek a saját fényképeinket. A képek nézegetése közben még merültek fel ötletek, miket volna érdemes lefotózni. Így azzal búcsúztunk el, hogy a következő héten a narrációkat úgy írjuk meg, hogy már az új képeket is belevevesszük a repertoárba.

Továbbá kértük őket, gondolkozzanak rajta, milyen formában állíthatnánk ki az alkotásokat, hogy üzenetüket eljuttathassuk a döntéshozók felé. Ezzel folytatjuk.

